

plerede man Bestemmelsen, saaledes at den blev mere dybtgaaende og mere gennemgribende. I 1805 fik man en yderligere Forordning, nemlig med Hensyn til Skove. Den Udskiftning, der da fandt Sted, var af stor økonomisk Betydning, og den var ogsaa saa omfattende, at det daværende danske Landbrug ikke ved egne Midler formaade at løse Spørgsmaalet, men Staten maatte træde hjælpende til. Ved Hjælp af store Midler fra Statens Side var det da ogsaa omkring ved 1837 og 1840 lykkedes at faa saa godt som al dansk Jord udskiftet, og siden den Tid er der hengaaet en Periode, som har bevirket, at det danske Landbrug er kommet til at indtage en Førerstilling. Som Følge af Bondestandens Dygtiggørelse og de store gennemgribende Landboreformer, som gennem Aarene er gennemført, er det lykkedes at føre det danske Landbrug frem til en første Rangs Stilling. Men naar man nu ved, hvad det er, der har bidraget til at fremme det danske Landbrug, saa har man vel Lov til at forundre sig over, at man ikke har taget fat paa at reformere det færøske Landbrug i stærkere Grad end hidtil. Vel er Forholdene der maaske noget forskellige fra vore herhjemme, men erkendes maa det, at der for det færøske Landbrug er Udviklingsmuligheder til Stede, og at det er et Erhverv, man maa regne med deroppe paa de fjerntliggende Øer. At man har haft et aabent Øje for det Spørgsmaal indenfor den færøske Befolkning i al Almindelighed, vil man ogsaa se deraf, at man allerede i Aarene fra 1832 til 1850—52 har beskæftiget sig med Spørgsmaalet og har søgt at finde Udvej for at komme bort fra de Vilkaar, under hvilke det færøske Landbrug blev drevet; og som den ærede foregaaende Taler nævnte, blev der endelig i 1908 nedsat en Kommission, som afgav Betænkning i 1911, og hvis Frugter blev Udarbejdelsen af Forslag til 15 forskellige Landboreformer. Et af disse Forslag er dette Udskiftningslovsforslag, som vi behandler i Dag, i Virkeligheden et af de største, idet det jo danner Grundlaget for alt videre Reformarbejde med Henblik paa det færøske Landbrug. Det har været Kommissionen magtpaaliggende at slaa fast, at det, det drejer sig om, er, at den enkelte Ejer og Bruger saa vidt muligt faar sit selvstændige Landbrug, og man slaar yderligere fast i Kommissionens Betænkning, at det, det drejer sig om, er at faa det Onde bekæmpet, som hviler over det færøske Landbrug. Alt det maa ske i Form af en Udskiftningslov.

Men efter 1911 er der jo ikke sket noget gennemgribende for at fremme disse Land-

boreformer, og der er nu hengaaet ca. 15 Aar siden da. Der er ingen Tvivl om, at det at faa sat det færøske Landbrug i System efter vore hjemlige Forhold vil føre til nyt Liv og til en Udvikling, som kan blive til Gavn ikke blot for den nuværende, men ogsaa for den fremtidige færøske Befolkning. Naturligvis koster en saadan Reform Penge, men kan man hjælpe Erhvervene frem paa de fjerntliggende Øer, saaledes at der skaffes bedre Udviklingsmuligheder dels for det færøske Landbrug, dels for Fiskeriet og for andre Erhverv, saa synes jeg ikke, at den danske Stat skal gaa af Vejen for at hjælpe effektivt til paa dette Omraade.

Jeg takker den højtærede Minister, fordi han har fremsat Lovforslaget paa det nuværende Tidspunkt. Han udtalte i sin Fremsættelsestale, at han helst havde ønsket, man havde drøftet alle disse Landboreformer under eet, men under Hensyn til det stærkt nærrede Ønske fra Lagtingets Side havde han taget dette Forslag op, og det ligger nu paa Tingets Bord. Den højtærede Justitsminister har ogsaa vist sin Interesse og sin Villighed overfor denne store nye Reform derigennem, at han paa saa godt som alle Punkter har fulgt Lagtingets Betragtning.

Lovforslaget er jo meget omfattende, idet det bestaar af ikke mindre end 14 Kapitler og 88 Paragraffer, saa jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt komme ind paa Enkeltigheder; men jeg vil gerne have Lov til at sige, at til Trods for, at Lovforslaget er saa omfattende, er det dog klart og let forstaaeligt affattet; og det er ikke uden Betydning, naar man ved, at det er den jævne Lægmand oppe paa Færøerne, der faar Sagen i sin Haand til fremtidig Afgørelse. Det er ikke uden Betydning, at en Lov, som man skal forvalte og administrere, er af en saadan Beskaffenhed, at selv Lægmanden har let ved at forstaa den. Forslaget siger klart, i hvilke Tilfælde Udskiftning kan kræves, og hvem der kan kræve det; det drager Om-sorg for, at ingen bliver forurettet eller forulempet; de saakaldte Udskiftningskommissioner og Overudskiftningskommissioner udnævnes af Lagtinget, og man vil bestræbe sig for at faa den sagkyndigste Bistand paa det Omraade; ved Udskiftningen tages alt muligt Hensyn til Jordloddens Beliggenhed og Bekvemmelighed, og der tages særligt Hensyn til Vejanlæg, Hegn, Vand-afløbsforholdene og Tørholdelsesforholdene, hvilket ikke er af mindst Betydning. Vigtigt er det tillige, at der tages Hensyn til Tørveskæringsspørgsmaalet. Hvor